

prima instanță: V. Jomiru-Niculiță
instanța de apel: M. Guzun, Iu. Cotruță, N. Simciuc

dosarul nr. 2ra-1286/17

ÎNCHEIERE

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Sergiu Cebanu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Imcomvil Grup” împotriva lui Sergiu Cebanu cu privire la repararea prejudiciului material, încasarea cheltuielilor de expertiză și cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Imcomvil Grup”, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 12 mai 2016 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 30 septembrie 2015, SRL „Imcomvil Grup”, reprezentată de avocatul Nadejda Rotaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sergiu Cebanu cu privire la repararea prejudiciului material, încasarea cheltuielilor de expertiză și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 08 decembrie 2014, pe strada Ismail colț cu bd. D. Cantemir, mun. Chișinău a avut loc un accident rutier cu implicarea automobilului de model VW Caddy, numărul de înmatriculare CPY 029, ce aparține SRL „Imcomvil Grup”.

Susține că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 08 decembrie 2014, vinovat în comiterea accidentului a fost recunoscut Sergiu Cebanu.

Menționează că la 11 decembrie 2014, în prezența lui Sergiu Cebanu a fost examinat automobilul deteriorat ce aparține SRL „Imcomvil Grup” și efectuată evaluarea prejudiciului material, care a constituit suma de 13040 lei.

Indică că reclamațiile din 10 februarie 2015 și 3 august 2015, adresate lui Sergiu Cebanu cu propunerea de achitare în mod benevol a sumei în mărime de

13040 lei, nu au fost recepționate de acesta, ultimul refuzând să le ridice de la oficiul poștal.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 1398, 1410 Cod civil, art. 4-7, 39 alin. (9), 85, 166, 167, 172 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, repararea prejudiciului material în sumă de 13040 lei, încasarea cheltuielilor de efectuare a expertizei în mărime de 500 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 4391 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 12 mai 2016, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, a fost admis apelul declarat de SRL „Imcomvil Grup”, casată hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 12 mai 2016 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă.

A fost încasat de la Sergiu Cebanu în beneficiul SRL „Imcomvil Grup” suma de 13040 lei, cu titlu de prejudiciu material, 500 lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei, 4000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, 391 lei și 293 lei, cu titlu de taxa de stat.

La 20 mai 2017, Sergiu Cebanu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, prin care a solicitat repunerea în termen a recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă integral și încasarea de la SRL „Imcomvil Grup” a taxei de stat achitate pentru depunerea cererii de recurs.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerând-o ca ilegală și pasibilă de a fi anulată.

Consideră că instanța de apel incorect a reținut în decizia sa faptul că nu este obligatoriu ca SRL „Imcomvil Grup” să se adreseze inițial Biroului Național al Asigurătorilor Auto, or, potrivit art. 20 alin. (5) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, în cazul în care posesorul autovehiculului – răspunzător de producerea accidentului nu are încheiată asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, procedura de despăgubire a persoanei vătămate este identică cu cea, cu persoana asigurată, doar în loc de Compania de asigurări, persoana responsabilă de achitarea daunelor este Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule.

Menționează că suma pretinsă de SRL „Imcomvil Grup” se încadrează în limitele prevăzute de art. 14 din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, nu cade sub incidența art. 16 alin. (1) din Legea menționată și nu se atribuie la pagubele care nu se repară de asigurător.

Consideră recurentul că dânsul urma a fi atras în calitate de intervenient accesoriu și nu ca pârât, deoarece calitatea de pârât, la caz, o are Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule.

La 11 iulie 2017, SRL „Imcomvil Grup”, reprezentată de avocatul Nadejda Rotaru a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 10 martie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 77), iar careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sergiu Cebanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Sergiu Cebanu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Sergiu Cebanu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Sergiu Cebanu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ala Cobăneanu